

[Frode Jakobsen.]

ikke af de protesterendes styrke, men af de protesterendes svaghed. Hr. Morten Lange ved, at sådan vil det gå ved en deling i dette ting, og derfor kommer jeg til det resultat, at det ikke bare ikke vil gavne Vietnams sag, men at det heller ikke kan være det, som hr. Morten Lange først og fremmest har haft i tankerne.

Bomholt: Til hr. Poul Møller: det konservative folkeparti har haft rigelig tid til at gøre indsigelse mod præsidiets afgørelse vedrørende udlån af lokaler til udenrigsministeriets pressearrangement. I øvrigt er der fuld mulighed for tinget til at arbejde, om det skulle vise sig ønskeligt.

I et partiformandsmøde var der enighed om at tilstræbe en afslutning af arbejdet i tinget til grundlovsdag, så sagen forekommer noget teoretisk og uforståelig. Under alle omstændigheder ville det have været det rigtigste, en rigtigere fremgangsmåde, at rejse spørgsmålet over for præsidiets eller i et partiformandsmøde. Hvis man havde rejst spørgsmålet over for mig, ville jeg naturligvis aldeles omgående have indkaldt præsidiets.

Erik Kragh: Må jeg i anledning af de ord, som hr. Frode Jakobsen udtalte, først bemærke, at der naturligvis ikke er nogen her i landet, der ser med sympati på et militærkup; det forekommer os fremmed, og vi forstår det ikke.

Men jeg mener ikke, at det, som hr. Frode Jakobsen sagde om kong Konstantin fra denne talerstol, bør stå uimodsagt. Hvis jeg ikke husker meget fejl, sagde hr. Frode Jakobsen, at kongen direkte stod bag det kup, der er gennemført. Det er ikke rigtigt. Kong Konstantin havde tre muligheder. Han havde muligheden for at abdicere og rejse sin vej og dermed ophøre at have nogen som helst indflydelse på, hvad der fremover skete i Grækenland. Den anden mulighed var, at han kunne have henvendt sig til en del af hæren og fået borgerkrig. Og den tredje mulighed var at blive på sin post og prøve på ved sin indflydelse at moderere regimet, at undgå dødsdomme og at arbejde på igen at fremkalde demokratiske tilstande i Grækenland. Det var det sidste,

kongen gjorde, og det skal man ikke laste ham for.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Da jeg går ud fra, at formanden efter sædvane vil sætte det af hr. Per Hækkerup stillede dagsordensforslag til afstemning først, vil jeg gerne i en kort bemærkning komme med det, som i De Forenede Nationer og andre steder vist hedder en stemmeforklaring.

Jeg tilslutter mig den intention, der er i hr. Per Hækkerups resolution, men det forekommer mig, at det af mig fremsatte dagsordensforslag er klarere. Jeg vil derfor, når det første dagsordensforslag bliver sat til afstemning, afholde mig fra at stemme under hensyn til den mulighed, at den af mig foreslåede dagsorden måtte kunne komme til afstemning. Men jeg har indledt med at sige, at jeg tilslutter mig den intention, som er i den af hr. Per Hækkerup foreslåede dagsorden.

Hvad angår hr. Frode Jakobsen, så synes jeg ikke, han skulle så tvivl om mine intentioner i denne sag.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: For korrekthedens skyld vil jeg dog meddele hr. Erik Kragh, at jeg ikke har sagt, at kongen stod bag kuppet; det tror jeg slet ikke på. Jeg har sagt, at det kup kunne officerer ikke gennemføre mod kongen — at venstreorienterede kan lave et sådant kup mod kongen, ikke højreorienterede officerer, som skulle have officerskorpset med sig.

Både hr. Erik Kragh og jeg er tilhængere af NATO — jeg er ikke helt vis på, at det er det samme, vi altid forestiller os derved. I hvert fald er jeg blevet klar over, at general Kragh og jeg ikke kan blive enige om, hvordan man værner NATO bedst, hvordan man får det danske folk til at blive ved med at tro på den sag.

(Kort bemærkning).

Erik Kragh: Jeg beklager, at jeg er nødt til at gentage, hvad jeg har sagt i det udenrigspolitiske nævn til hr. Frode Jakobsen, at mit navn her på Christiansborg er Erik